

# ارزیابی کیفیت زندگی در روستاهای ادغام شده پس از سوانح طبیعی

(مورد: مجموعه ادغامی پیش کمر - استان گلستان)

حمیده پهلوان زاده \* / محمدرضا رضوانی \*\* / امین محمدی استاد کلایه \*\*\*

تاریخ دریافت مقاله:

۱۳۹۰/۰۷/۰۳

تاریخ پذیرش مقاله:

۱۳۹۰/۰۹/۲۷

## چکیده

بارش باران‌های شدید در مرداد ۱۳۸۴ در نواحی شرقی استان گلستان منجر به رخداد دو سیل ویرانگر گردید که این سیلاب‌ها از جمله خسارت‌بارترین سیل‌های رخ داده در کشور بودند. به منظور جلوگیری از تکرار این حادثه اقدام به انتقال و تجمع یازده روستای شهرستان کلالة (که در سیلاب‌های اخیر گرگانرود و سرشاخه‌های آن خسارات زیادی دیده بودند) به منطقه پیشکمر گردید. هدف از انجام تحقیق حاضر، بررسی تأثیرات تجمع روستاهای آسیب دیده از سیل بر کیفیت زندگی ساکنین محلی با استفاده از شاخص‌های ذهنی می‌باشد. بدین منظور ۱۰ قلمرو کیفیت زندگی شامل کیفیت محیط، مسکن، آموزش، سلامت، به‌زیستی فردی، مشارکت، تفریح و اوقات فراغت، اطلاعات و ارتباطات، اشتغال و درآمد و ثروت برای مطالعه کیفیت زندگی در ناحیه مورد مطالعه انتخاب شد. جامعه آماری تحقیق خانوارهای ساکن در شهر جدید پیشکمر می‌باشند. برای تعیین تعداد پرسشنامه مورد نیاز (حجم نمونه) از فرمول کوکران استفاده گردید. همچنین جهت بررسی پایایی پرسشنامه از آزمون آماری کرونباخ آلفا استفاده شد. پرسشنامه‌های مورد استفاده (۲۰۰ نمونه) از سؤالات بسته با پاسخ‌هایی در طیف لیکرت پنج مقیاسی متناسب با قلمروهای عمده زندگی تشکیل شد و در گام دیگر پس از تکمیل پرسشنامه‌ها و رفع نواقص احتمالی، اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه‌ها استخراج شده و جهت رسیدن به اهداف تحقیق تجزیه و تحلیل آماری گردید. بدین منظور از روش آماری مقایسه میانگین‌ها و طرح پانل گذشته‌نگر مبتنی بر نگرش سنجی از جامعه نمونه در دو دوره قبل و بعد از اجرای طرح استفاده شد. نتایج بررسی‌ها در شهر پیشکمر نشان داد ۷۳ درصد پاسخ‌گوینان از کیفیت زندگی‌شان بعد از تجمع روستاها به شهر راضی بودند و تنها کمتر از ۴ درصد افراد از کیفیت زندگی‌شان ابراز نارضایتی کردند. ارزیابی رضایت از قلمروهای مورد استفاده در این مطالعه نشان می‌دهد که پاسخ دهندگان در شهر پیشکمر بیشترین میزان رضایت را از قلمرو آموزش و کمترین میزان رضایت را از قلمرو اشتغال داشته‌اند.

**واژگان کلیدی:** کیفیت زندگی، تجمع روستاها، سیلاب، استان گلستان.

\* دانش آموخته کارشناسی ارشد طراحی محیط دانشگاه تهران.

\*\* استاد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.

\*\*\* دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران. aminmohammadi@ut.ac.ir

## مقدمه

در روزهای ۸ و ۹ مرداد ۱۳۸۴ در نواحی شرقی استان گلستان منجر به رخداد سیل ویرانگری گردید که این سیل از جمله خسارت‌بارترین سیل‌های رخ داده در کشور بود. سیلاب سبب وقوع تلفات انسانی شامل ۲۶ نفر کشته و ۸ نفر مجروح و تخریب کامل یا بخشی از ۲۵۸ واحد مسکونی و افزون بر ۱۳۱۴ نفر خسارت مالی و روحی رساند. امداد رسانی و کمک رسانی به آسیب‌دیدگان سیل مورخ ۱۳۸۴/۵/۹ ادامه داشت که در مورخ ۱۳۸۴/۵/۱۶ سیلی با وسعت بیشتر از سیل اول اتفاق افتاد که شدت آن ۱۰ برابر سیل اول بوده اما با اطلاع‌رسانی به موقع از شدت خسارات و صدمات کاسته شد. این سیل ۴۱ کشته، ۴ مفقود، ۴۴ مجروح، ۸۵۲ خانوار آسیب‌دیده و ۴۲۶۰ نفر آسیب دیدند (نجفی و مشکاتی، ۱۳۸۴). در ۲ تعداد ساختمان‌های آسیب‌دیده به تفکیک درصد خسارات آورده شده‌است.

ایده جابه‌جایی روستاها پس از بررسی‌های اولیه ارزیابی کلیه واحدهای خسارت دیده در ساعات اولیه سانحه قوت گرفت، با درخواست‌های مکرر مردم از فرمانداری شهرستان کلالة و فشارهای اجتماعی ناشی از اصرار مردم منطقه مبنی بر تجمیع در محل جدیدی که جمعیت تمامی روستاهای بحرانی را در خود جای دهد، این موضوع در دستور کار سازمان‌های ذیربط قرار گرفت.

هزاران سال است که بشر با حوادث گوناگونی چون سیل، زلزله و طوفان در مبارزه است و هر روز که می‌گذرد گامی دیگر برای شناخت و مبارزه این بلاها و حوادث تلخ برمی‌دارد، اما هنوز دانش بشری به مهار و کنترل کامل این پدیده‌ها دسترسی پیدا نکرده‌است. اگرچه بشر از زمان‌های دور با سیل آشنا بوده و لیکن اثرات مخرب سیل به‌علت کمبود جمعیت و محدود بودن صنایع، زمین‌های کشاورزی و فعالیت‌های بشری در منطقه دشت سیلابی در آن زمان به مراتب کمتر بوده است. در قرن بیستم بالغ بر ۱/۵ میلیارد نفر از وقوع سیلاب‌ها آسیب دیده‌اند (Leoni, 2010). استان گلستان با جمعیتی بالغ بر ۱۶۵۰۰۰۰ نفر از جمله استان‌های حادثه‌خیز کشور می‌باشد. بر اساس مطالعات انجام گرفته توسط جمعیت هلال احمر، استان گلستان در سال ۱۳۸۰ نیز بعد از وقوع سیلاب‌های متعدد به‌ویژه سیل مردادماه که از نظر تلفات انسانی در جهان کم نظیر بوده، مقام اول حادثه‌خیزی را در کشور داشته‌است. در ت ۱ آمار سیلاب‌های بزرگ رخ داده در استان گلستان بین سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵ آورده شده‌است (شرکت آب منطقه‌ای استان گلستان، ۱۳۸۵). بارش باران‌های شدید

ت ۱. آمار سیلاب‌های بزرگ رخ داده در استان گلستان بین سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵

حوضه	تعداد	تعداد شهرهای آسیب دیده	روستاهای آسیب دیده	تلفات جانی	تلفات دامی (رأس)	واحدهای مسکونی آسیب دیده (دستگاه)
گرگانرود	۵۳	۲۵	۳۵۰	۵۵۴	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
قره سو						
گرگان خلیج						
اترک	۸	۱	۱۵	-	۱۰۰۰	۴۰۰
جمع استان	۶۳	۲۶	۳۶۵	۵۵۴	۱۰۱۰۰۰	۱۰۴۰۰

به گونه‌ای عمل شود که کمترین مسائل قومی و طایفه‌ای به وجود آید.

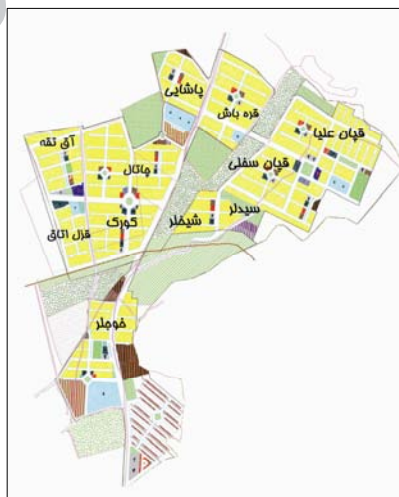
بدین منظور در طرح تجمیع روستاها در سایت پیشکمر سعی بر ادغام نشدن روستاها، بلکه در کنار هم قرار گرفتن آن‌ها به قید قرعه بوده است (محل قرارگیری هر یک از روستاها از طریق قرعه‌کشی با حضور ریش سفیدان، دهیاران و شوراهای روستا و مسئولین شهرستانی و استانی صورت گرفت). همه روستاهای جابه‌جا شده به پیشکمر، ترکمن‌نشین و اهالی آن همگی از طایفه گوگلان می‌باشند و به لحاظ فرهنگ، عادات، سطح طبقاتی و کسب و کار، وضعیت یکسانی بین ساکنان وجود دارد (شیرین‌زاده و همکاران، ۱۳۸۸). در ت ۳ نحوه قرارگیری هر یک از روستاها در محلات شهر جدید پیشکمر نشان داده شده است.

به منظور جلوگیری از تکرار مجدد رویداد سیل در مناطق سیل‌زده اقدام به انتقال یازده روستای شهرستان کلاله با نام‌های قزل‌اتاق، آق‌طوقه، چاتال، خوجه لر، کروک، پاشایی، قاپان علیا، قاپان سفلی، سیدلر، شیخلر و دوجی که در سیلاب‌های اخیر گرگانرود و سرشاخه‌های آن خسارات زیادی دیده بودند، به منطقه پیشکمر گردید. مهم‌ترین انگیزه مردم از سکنی گزیدن در یک منطقه افزایش جمعیت آن‌ها به منظور جذب امکانات رفاهی و سرانه بیشتر به این مناطق بوده است. با توجه به اینکه تجربه‌های قبلی تجمیع روستاها در کشور (تجمیع روستاهای سیل زده استان سیستان و بلوچستان، تجمیع روستاهای آسیب دیده از زلزله رودبار و ...) پیامدهای نامطلوبی را به‌ویژه به لحاظ مسایل قومی و طایفه‌ای به وجود آورده بود در طرح تجمیع این ناحیه سعی شد

ت ۲. تعداد ساختمان‌های خسارت دیده به تفکیک درصد خسارت (مهندسین مشاور شهر نقش، ۱۳۸۵)

درصد خسارت			جمع کل (واحد)
کمتر از ۳۰ درصد	۳۰ تا ۷۰ درصد	۷۰ تا ۱۰۰ درصد	
۲۱	۱۰۲۳	۰	۱۰۴۱

ت ۳. نحوه قرارگیری هر یک از روستاها در محلات شهر جدید پیشکمر.



در زمینه اثرات اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی اجرای طرح‌های اسکان مجدد مطالعات متعددی صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به مطالعات رضوانی (۱۳۷۶)، ایزدی خرامه (۱۳۸۰)، رکن‌الدین افتخاری و بدری (۱۳۸۲)، رحمتی (۱۳۸۵)، دیانی و همکاران (۱۳۸۷)، نادری (۱۳۸۸)، اردشیری (۱۳۸۸) اشاره نمود. اما در خصوص اثرات تجمع بر شاخص‌های کیفیت زندگی مردم تاکنون تحقیق مشخصی صورت نگرفته است. کیفیت زندگی روستایی به عوامل زیادی از جمله اشتغال، درآمد، دسترسی به خدماتی مانند آموزش و بهداشت، سلامت، امنیت و ... بستگی دارد. عواملی از قبیل بروز سوانح و حوادث طبیعی، کاهش اشتغال و درآمد، فاصله زیاد و انزوای جغرافیایی، تغییر بافت و ساختار جمعیتی و ... اجرای سیاست‌های لازم برای بهبود کیفیت زندگی روستایی را با چالش‌های جدی مواجه می‌کند (رکن‌الدین افتخاری و ایزدی خرامه، ۱۳۸۱؛ رضوانی و همکاران، ۱۳۸۷). هدف از انجام تحقیق حاضر، بررسی اثرات تجمع روستاهای آسیب دیده از سیل مرداد ۱۳۸۴ استان گلستان بر کیفیت زندگی ساکنین محلی از طریق مطالعه شاخص‌های ذهنی می‌باشد. پرسش‌های تحقیق عبارتند از:

۱. آیا تجمع روستاها و تبدیل به شهر در بهبود کیفیت و استانداردهای زندگی روستائیان نقش داشته است؟
۲. بیشترین و کمترین تغییر مثبت مربوط به کدام شاخص‌های کیفیت زندگی می‌باشد؟
۳. بیشترین و کمترین میزان رضایت‌مندی از شاخص‌های کیفیت زندگی مربوط به کدام روستاها می‌باشد؟

#### مبانی نظری تحقیق

تکرار حوادث غیر مترقبه طبیعی و اثرگذاری بسیار زیاد آن‌ها بر کالبد ناتوان سکونتگاه‌های انسانی به‌ویژه در

مناطق روستایی و ضرورت استفاده صحیح و بهینه از منابع و سرمایه‌های محدود، شیوه‌های نوینی از مداخله کالبدی را طلب می‌کند که ضمن ارائه الگوهای مناسب بازسازی، زمینه و بستر لازم جهت دستیابی به رشد و توسعه درخور و پایدار را فراهم ساخته، همسو با آن از ایجاد بحران‌های عملکردی جلوگیری به‌عمل آورد. اسکان مجدد که با واژه‌هایی مختلف مانند جابه‌جایی یا تغییر مکان نیز شناخته می‌شود، اصولاً به معنای هر نوع جابجایی یا تغییر اساسی در محل سکونت خانوارها است. همچنین عنوان "اسکان مجدد روستایی" معمولاً به اسکان مجدد در نواحی روستایی و سکونتگاه‌های شبه روستایی اشاره می‌کند. به‌طور کلی سیاست اسکان مجدد یکی از انواع سیاست‌ها در برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های روستایی است که به‌منظور توسعه روستایی و به‌ویژه نظام بخشی به توزیع بهینه نقاط روستایی و تأمین امکانات و خدمات مورد نیاز روستائیان مطرح شده است (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۹). بررسی پدیده اسکان مجدد در کشورهای در حال توسعه نشانگر این است که پدیده مذکور عمدتاً به یک یا چند دلیل از قبیل رویارویی با حوادث طبیعی، اجرای برنامه‌های توسعه روستایی و دلایل سیاسی - امنیتی انجام می‌شود. معمولاً سه الگوی اجرایی برای بازسازی روستاهای آسیب‌دیده و یا تخریب شده در اثر بروز بلایای طبیعی در پیش گرفته می‌شود که عبارتند از:

- الگوی در جاسازی: در این الگو روستاهای آسیب‌دیده را به همان نحوی که در پهنه سرزمین استقرار یافته‌اند، بازسازی می‌کنند و روستا بر روی خرابه روستای قبلی شکل می‌گیرد.

- الگوی جابه‌جایی (انتقال): در این شیوه روستا به فاصله کمتر از دو کیلومتر و یا به فاصله خیلی کم از

با توجه به رویکردهای موجود به موضوع پژوهش سه جنبه مورد توجه در دیدگاه‌ها و استراتژی معطوف به جابه‌جایی و ادغام عبارتند از دیدگاه موافق، دیدگاه مخالف و استراتژی معطوف به توسعه که می‌توان آن را تلفیقی از دو دیدگاه موافق و مخالف در نظر گرفت.

#### دیدگاه موافق

استدلال برخی از تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران منطقه‌ای و ملی در موافقت با جابه‌جایی و ادغام روستاها ناظر بر این امر است که پراکنش روستاها در نقاط متعدد سرزمین مانعی عمده در جهت توسعه روستایی به‌شمار می‌آید و با تمرکز واحدهای خدماتی در نقاط روستایی می‌توان به میزان کارایی آن‌ها افزود و شرایط زندگی مردمان با تمرکز مکانی و فضایی خدمات مطلوب‌تر خواهد شد (رحمتی، ۱۳۷۴). از سوی دیگر به نظر برخی از کارشناسان زمین‌شناسی و متخصصان فنی و مهندسی با توجه به اینکه محل استقرار روستاهای کشور در برخی مناطق فاقد ایمنی لازم در مقابل حوادث طبیعی است، ضرورت مکان‌یابی مجدد و مناسب برای استقرار این قبیل روستاها اجتناب‌پذیر می‌نماید.

محل روستای قبلی انتقال یافته و نسبت به بازسازی آن اقدام می‌شود.

- الگوی تجمع و ادغام: این شیوه خود به دو صورت تجمع چند روستا و استقرار آن‌ها در یک مکان جدید (بدون زمینه سکونت قبلی) و یا ادغام یک یا چند روستا در یک روستای دیگر دنبال می‌شود.

در بین شیوه‌های فوق شیوه تجمع و ادغام که دارای مزیت‌های صرفه‌جویی اقتصادی در ارائه امکانات و خدمات است، نظر دست‌اندرکاران عمران و توسعه روستایی را بیشتر به خود جلب کرده‌است. عدم وجود امکانات مالی کافی و یا عدم وجود توان اجرایی کافی و مناسب در ارائه خدمات و امکانات لازم به تمامی نقاط روستایی از یک طرف و دور افتاده بودن اغلب نقاط روستایی، جمعیت کم، تعدد و پراکندگی آن‌ها از طرف دیگر، از مشکلات عمران و توسعه روستایی در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران می‌باشد (ایزدی خرامه، ۱۳۷۶؛ بدری، ۱۳۸۰؛ سعیدی و حسینی حاصل، ۱۳۸۸). در ت ۴ مزایا و معایب هر یک از الگوهای سه‌گانه اسکان مجدد آورده شده است. در ادبیات توسعه روستایی دو دیدگاه و یک استراتژی درباره جابه‌جایی مکانی و ادغام روستاها وجود دارد.

#### ت ۴. مزایا و معایب تجمع، جابه‌جایی و درجاسازی (عبدالجلال، ۱۳۸۸)

تجمع	مزایا	امکانات‌دهی بهتر، امکان برنامه‌ریزی با نظم و ترتیب در ساخت و ساز، تمرکز جمعیت، تحرک اقتصادی، بهبود شرایط فرهنگی و کاهش خطرات آتی
	معایب	دور افتادن برخی از روستاها از اراضی کشاورزی، از بین رفتن فعالیت‌های معیشتی، ناهمگونی اجتماعی
جابه‌جایی	مزایا	برنامه‌ریزی و طراحی بهتر، کاهش خطرات آتی، نظم و ترتیب در ساخت و ساز
	معایب	دور افتادن روستاها از اراضی کشاورزی
درجاسازی	مزایا	حفظ هویت روستا
	معایب	عدم امکان بازسازی به نحو مطلوب

## دیدگاه مخالف

گروهی از اندیشمندان به ویژه در حوزه علوم انسانی و اجتماعی با اشاره به پیامدهای اجتماعی و اقتصادی جابه‌جایی و ادغام روستاها بر این باورند که تا حد امکان باید در حفظ روستاها در مکان‌های اصلی خود تلاش نمود. به اعتقاد این صاحب‌نظران، روستا تنها یک فضای فیزیکی نیست که به سادگی بتوان آن را از جایی به جایی دیگر منتقل کرد. هر روستا دارای هویتی مستقل است و زندگی و روابط ذهنی آن بسیار غنی و پیچیده است. برخی از پژوهشگران علوم اجتماعی که به‌طور مشخص به جابه‌جایی انسان‌ها و ادغام مجموعه‌ای زیستی در هنگام بازسازی مناطق آسیب دیده از حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله اشاره کرده‌اند، بر این باورند که جابه‌جایی انسان‌ها می‌تواند منجر به طولانی شدن بحران حاصل از وقوع فاجعه‌ای طبیعی شود و سبب بروز عوارضی مانند تحلیل ذخیره‌های اقتصادی و اجتماعی و وابستگی به کمک‌های خارجی و غیره گردد که در درازمدت دست کمی از عوارض فاجعه‌ها ندارند.

## استراتژی معطوف به توسعه

در این استراتژی هدف از جابه‌جایی و اسکان مجدد جمعیت‌های روستایی بهبود وضعیت فعلی جمعیت تحت پوشش طرح و ارتقای زندگی آنان به سطحی قابل قبول‌تر در چارچوب توسعه منطقه‌ای و ملی است. در بسیاری از تجربه‌های جهانی مکان‌یابی در حوزه روستایی بیشتر به ایجاد سکونتگاه‌های جدید در برنامه تجدید اسکان و جابه‌جایی روستائیان از منطقه‌ای به منطقه دیگر مربوط می‌گردد که ناشی از اجرای پروژه‌های وسیع از قبیل احداث سدها و ایجاد مخازن بزرگ آبی و غیره است (مشیری، ۱۳۷۰). ماهیت این استراتژی این است که پروژه‌های توسعه که در آن مبادرت به جابه‌جایی مردمان

به‌ویژه به‌صورت اجباری می‌شود، معمولاً مشکلات اقتصادی، اجتماعی و محیطی شدیدی را به بار می‌آورند. زیرا نظام‌های تولید در معرض تهاجم قرار می‌گیرند، دارایی‌ها و منابع تولیدی و درآمدزا از دست می‌روند، انسان‌ها در محیط تازه اسکان می‌یابند که امکان استفاده از مهارت‌ها و قابلیت‌های تولیدشان کاهش می‌یابد و از طرف دیگر رقابت برای دستیابی به منابع بیشتر می‌شود. ساختار محلی شبکه‌های روابط اجتماعی تضعیف می‌شوند، گروه‌های خویشاوندی پراکنده می‌شوند و نهایتاً اینکه هویت فرهنگی، اقتدار سنتی و قابلیت همکاری‌های متقابل از میان می‌رود. در صورت عدم اتخاذ اقدامات مناسب و برنامه‌ریزی صحیح، جابه‌جایی اجباری ممکن است موجب وارد شدن فشارهای اقتصادی، اجتماعی و محیطی شدیدی بر انسان‌های درگیر طرح شود (World Bank, 2001).

## کیفیت زندگی

کیفیت زندگی، محصول تاریخی ساختار نظام‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی است و نمی‌توان آن را مجزای از ساختارهای فوق تحلیل و تبیین کرد. کیفیت زندگی مفهومی پیچیده و چند بعدی است که تحت تأثیر مؤلفه‌هایی چون زمان، مکان، ارزش‌های فردی و اجتماعی قرار دارد. وضعیت آن به میزان توسعه یافتگی جوامع بستگی دارد (Dajian & Peter, 2006). برخی آن را به‌عنوان قابلیت زیست‌پذیری یک ناحیه، برخی دیگر به‌عنوان اندازه‌ای برای میزان جذابیت و برخی به‌عنوان رفاه عمومی، به‌زیستی اجتماعی، شادکامی و مواردی از این دست تعبیر کرده‌اند (Epley & Pal & Das, 2008; Pacion, 2003; Menon, 2008; Kumar, 2005). کیفیت زندگی را معیاری برای سنجش میزان تأمین نیازهای روحی، روانی و مادی جامعه و

سطح رضایت افراد و گروهها که مبتنی بر گزارشهای شخصی افراد از ادراکاتشان در مورد جنبه های مختلف است) استفاده می شود (Costanza, 2007). جنبه عینی زندگی به نوبه خود بر دو امر دلالت دارد: مورد اول اوضاع و احوال محیط زیست آدمی همچون آلودگی محیط، مسکن، منابع مالی، تفریحات و مانند آن و مورد دوم برخی از مشخصات افراد جامعه همچون تندرستی، دستاوردهای آموزشی، انسجام خانوادگی، سلامت روانی و مانند آن. جنبه های ذهنی بر تجارب خوشایند و ناخوشایند زندگی فردی و حتی جمعی مانند سرخوردگی، احساس بیگانگی از جامعه و از خویشتن خویش، احساس رضایت از زندگی، اشتیاق های آدمی و ادراکات انسانی دلالت دارد (غفاری و امید، ۱۳۸۸).

آنچه در اصطلاح "شاخص های عینی کیفیت زندگی" نامیده می شوند، عموماً بر متغیرهای اجتماعی و اقتصادی متمرکز است، اما "شاخص های ذهنی کیفیت زندگی" بر اطلاعات به دست آمده از گزارش های شخصی افراد از تجارب زندگی خود تمرکز دارد و در واقع مکمل شاخص های اجتماعی و اقتصادی به شمار می روند (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۹). اگر چه ممکن است همبستگی میان این ابعاد چندان روشن نباشد چرا که رابطه میان شرایط عینی جامعه با چگونگی ارزیابی آن از سوی افراد جامعه به دلیل عدم وجود رابطه خطی بین پدیده های اجتماعی از پیچیدگی ها جامعه شناسی است. اگر میزان انتظارات مردم با سرعت بیشتری از شرایط عینی زندگی رشد کند، ممکن است میزان رضایت آنان از زندگی شان را نیز کاهش دهد (Richards et al, 2007).

در ت ۵ مدل مفهومی تحقیق نشان داده شده است. در مطالعه حاضر، کیفیت زندگی به عنوان بر هم کنش میان منابع، امکانات و فرصت های فراهم شده برای تأمین نیازهای انسانی و همچنین دریافت و ارزیابی رضایت

خانواده، که نشان دهنده ویژگی های کلی اجتماعی و اقتصادی یک ناحیه است بیان می کند و همچنین، کیفیت زندگی روستایی را چگونگی شرایط و وضعیت عینی زندگی خانواده ها در روستاها می داند (نجات، ۱۳۸۷). در چند دهه اخیر، شناخت، اندازه گیری و بهبود کیفیت زندگی از اهداف عمده افراد، محققان، برنامه ریزان و دولت ها بوده است. این عرصه علمی و تحقیقاتی مورد توجه تعداد زیادی از رشته ها از جمله روان شناسی، پزشکی، اقتصاد، علوم محیطی، جامعه شناسی و جغرافیا بوده است (رضوانی و منصوریان، ۱۳۸۷). امروزه بهبود کیفیت زندگی، هدف اصلی تمام برنامه ریزی ها است. وجود مشکلات مختلف، مطالعات کیفیت زندگی را ضرورت می بخشد (قالیباف و همکاران، ۱۳۸۸). امروزه می توان سه رویکرد عمده به کیفیت زندگی را شناسایی کرد:

۱. رویکرد اول معتقد است که کیفیت زندگی به شرایط افراد مربوط می باشد (نگرش خردنگر به کیفیت زندگی).
۲. رویکرد دوم کیفیت زندگی را یک مفهوم چند بعدی می داند. این نگرش به توصیف حوزه های چندگانه کیفیت زندگی و همچنین تأثیر متقابل این حوزه ها در یکدیگر می پردازد.
۳. سومین رویکرد نیز معتقد است که کیفیت زندگی به وسیله دو شاخص عینی و ذهنی اندازه گیری می شود. جنبه ذهنی به افراد کمک می کند تا تعریفی از هویت، آرمان ها و جهت یابی زندگی شان ارائه کنند و این جنبه زمانی با ارزش است که با شرایط عینی زندگی همراه شود (Shucksmith et al, 2006).

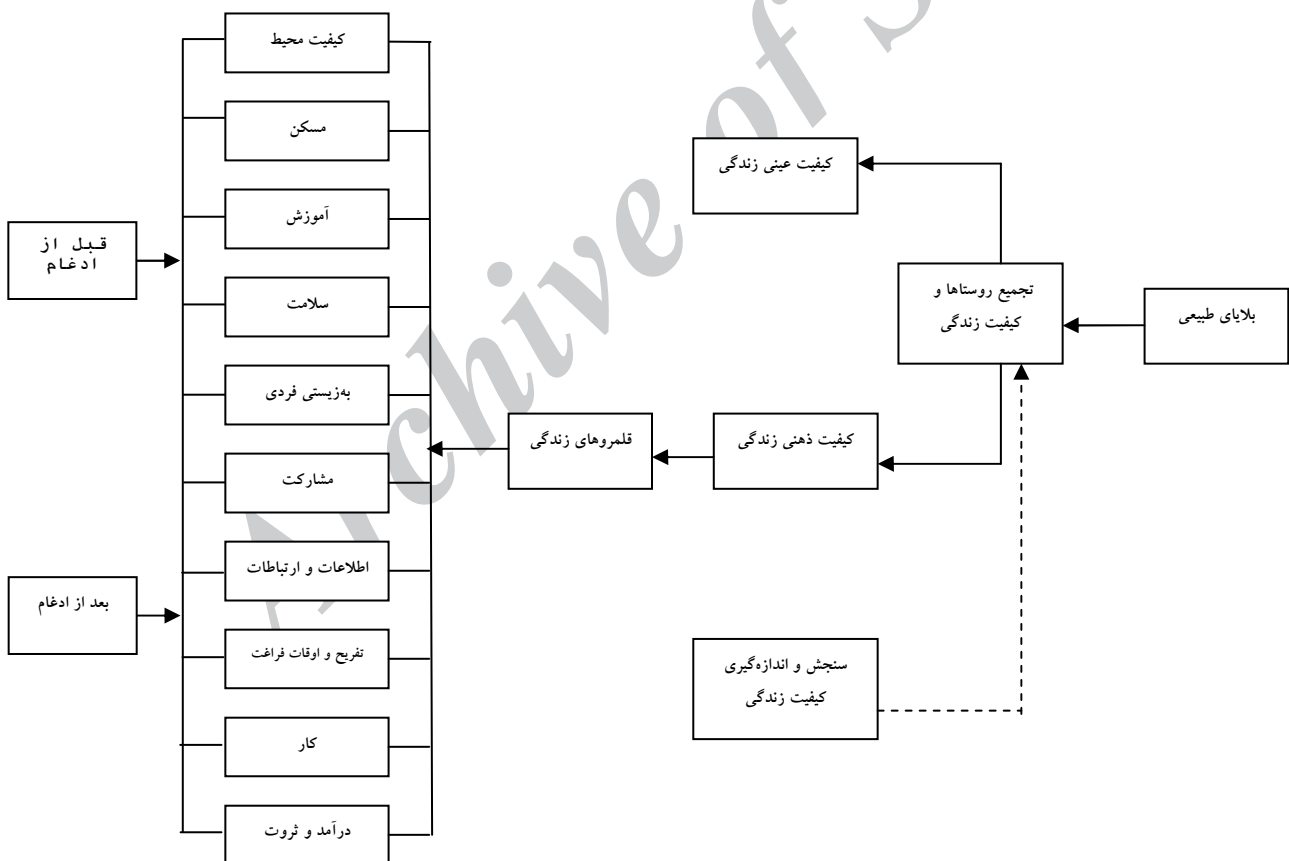
جهت اندازه گیری کیفیت زندگی از دو دسته شاخص های عینی (شاخص های اجتماعی و اقتصادی قابل سنجش برای تأمین نیازهای انسانی با استفاده از گزارشها و آمار رسمی) و شاخص های ذهنی (ارزیابی

افراد و گروهها از برآورده شدن نیازهایشان در یک مکان خاص در نظر گرفته شده است. با توجه به مطالعات صورت گرفته می توان گفت که هنوز چارچوب مفهومی قابل قبول جهانی برای سنجش کیفیت زندگی و روش شناسی واحدی برای تعیین قلمروها و معرف های کیفیت زندگی وجود ندارد و انتخاب قلمروها و معرف های مربوط به هر قلمرو و روش سنجش کیفیت زندگی براساس اهداف مطالعه، قضاوت های شخصی محقق، ویژگی های ناحیه مورد مطالعه و داده های در دسترس صورت می گیرد و تفاوت های عمده در مدل های کیفیت زندگی به دلیل تفاوت در مقیاس، شاخص ها و قلمروهای زندگی است که در مطالعات گوناگون کیفیت زندگی

مورد توجه قرار گرفته اند (خادم الحسینی و همکاران، ۱۳۸۹).

با توجه به عدم وجود روش شناسی واحد جهت تعیین تعداد قلمروهای زندگی، انتخاب قلمروها و معرف های مربوط به هر قلمرو براساس قضاوت های شخصی پژوهشگر، داده های در دسترس، ویژگی های ناحیه مورد مطالعه و اهداف تحقیق صورت می گیرد (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۹). در تحقیق حاضر ۱۰ قلمرو شامل کیفیت محیط، مسکن، آموزش، سلامت، بهزیستی فردی، مشارکت، تفریح و اوقات فراغت، اطلاعات و ارتباطات، کار، و درآمد و ثروت برای مطالعه کیفیت زندگی در ناحیه مورد مطالعه انتخاب شده است.

ت ۵. مدل مفهومی تحقیق.





## مواد و روشها

در تحقیق حاضر به منظور ارزیابی تجمیع روستاهای آسیب دیده از سیل مرداد ۱۳۸۴ استان گلستان بر بهبود کیفیت زندگی مردم با استفاده از شاخص های ذهنی، سطوح رضایت در قلمروهای ده گانه کیفیت محیط، مسکن، آموزش، سلامت، بهزیستی فردی، مشارکت، تفریح و اوقات فراغت، اطلاعات و ارتباطات، کار و درآمد و ثروت مورد بررسی قرار گرفت. جهت انجام تحقیق حاضر، به منظور کسب شناخت اولیه از پاسخگویان اقدام به انجام بازدید میدانی از محل انجام تحقیق و تهیه نقشه موقعیت قرارگیری روستاهای تجمیع شده با استفاده از نقشه های موجود در سازمان های ذیربط گردید. جامعه آماری این تحقیق خانوارهای ساکن در شهر جدید پیشکمر می باشند که قبلاً ساکنان ۱۱ روستا به نام های قزل اتاق، آق طوقه، چاتال، خوجه لر، کروک، پاشایی، قاپان علیا، قاپان سفلی، سیدلر، شیخلر و دوجی بوده اند.

شهر پیشکمر جهت سکونت اهالی روستاهای آسیب دیده به ۱۱ محله تقسیم شده است. جهت انجام نمونه گیری و تکمیل پرسشنامه خانوار، ابتدا با استفاده از نقشه شهر پیشکمر که در آن قطعات واحدهای مسکونی به تفکیک مشخص شده بود، نسبت به مشخص کردن واحدهای مسکونی که به صورت تصادفی برای نمونه برداری انتخاب شدند، اقدام شد و سپس پرسشنامه ها تکمیل گردید.

جهت تعیین تعداد پرسشنامه مورد نیاز (حجم نمونه) در تحقیق حاضر از فرمول کوکران استفاده گردید. همچنین جهت بررسی پایایی پرسشنامه از آزمون آماری کرونباخ آلفا استفاده شد. با توجه به فرمول کوکران با در نظر گرفتن تعداد ۱۰۵۳ خانوار ساکن در سایت پیشکمر، سطح اطمینان ۹۵ درصد و ضریب خطای ۰/۰۵، تعداد

۱۶۵ نمونه مورد نیاز می باشد که در تحقیق حاضر به منظور افزایش دقت تعداد پرسشنامه های مورد بررسی ۲۰۰ عدد در نظر گرفته شد. توزیع پرسشنامه ها به صورت تصادفی در بین خانوارهای ساکن صورت گرفت. با توجه به اینکه تکمیل پرسشنامه به تنهایی ابزاری کافی برای گردآوری اطلاعات تشخیص داده نشد، از طریق مشاهده میدانی، مصاحبه های عمیق موردی و گروهی با ساکنین و بررسی اسناد و مدارک موجود سعی در گردآوری اطلاعات مورد نیاز شد. برای پرسشنامه های مورد استفاده اساساً از سؤالات بسته با پاسخ های در طیف لیکرت پنج مقیاسی (خیلی بهتر شده: ۵، تا خیلی بدتر شده: ۱) استفاده شده و سؤالات در محدوده ده قلمرو عمده زندگی تعریف شده اند (ت ۶).

در گام دیگر پس از تکمیل پرسشنامه ها و رفع نواقص احتمالی، اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه ها استخراج شده و جهت رسیدن به اهداف تحقیق مورد بررسی و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. بدین منظور از روش آماری مقایسه میانگین ها و طرح پانل گذشته نگر مبتنی بر نگرش سنجی از جامعه نمونه در دو دوره قبل و بعد از اجرای طرح استفاده شده است.

## یافته های توصیفی

### خصوصیات نمونه

بیشتر پاسخگویان (۶۶ درصد) بین ۲۶ تا ۳۵ سال سن دارند و ۷۷ درصدشان مرد هستند. بیش از ۲۵ درصد پاسخگویان تحصیلات دیپلم و بالاتر از دیپلم دارند. حدود ۳۷ درصد پاسخ دهندگان شاغل هستند و تنها ۱۵ درصدشان درآمد ماهانه ای بالاتر از ۳۰۰ هزار تومان دارند. بیش از ۸۲ درصد پاسخگویان مالک واحد مسکونی می باشند.

ت ۶. شاخص‌های کیفیت زندگی.

ضریب کرونباخ	شاخص‌ها	قلمروها
۰/۸۲	۱- کمیت آب ۲- کیفیت آب آشامیدنی ۳- دفع آب سطحی ۴- دسترسی به سوخت	محیط طبیعی
۰/۸۲	۵- کیفیت مسکن ۶- استفاده از مصالح با دوام ۷- رضایت از متراژ ۸- محل قرار گیری ساختمان ۹- محل قرار گیری ساختمان	مسکن
۰/۸۲	۱۰- امکانات آموزشی نظیر مدارس ۱۱- کیفیت آموزش	آموزش
۰/۸۲	۱۲- سلامت روانی ۱۳- خدمات بهداشتی و درمانی ۱۴- دفع زباله ۱۵- دفع فاضلاب	سلامت
۰/۸۲	۱۶- احساس امنیت ۱۷- توانایی تامین نیازهای اساسی خانوار ۱۸- کاهش وقوع جرم ۱۹- بهداشت محیط ۲۰- دسترسی به خدمات تجاری ۲۱- کیفیت تغذیه	بهزیستی فردی
۰/۸۲	۲۲- مشارکت در عمران ۲۳- احساس تعلق خاطر به اجتماع ۲۴- استفاده از نظرات مردم ۲۵- تقویت نهادهای محلی ۲۶- ایجاد نهادهای محلی جدید ۲۷- عضویت در نهادهای	مشارکت
۰/۸۲	۲۸- امکانات ورزشی ۲۹- امکانات فرهنگی و مذهبی ۳۰- امکانات تفریحی	تفریح و فراغت
۰/۸۲	۳۱- امکانات حمل و نقل عمومی ۳۲- شبکه‌های رادیو و تلویزیونی ۳۳- وضعیت راهها ۳۴- امکانات پستی و مخابراتی ۳۵- دسترسی به رایانه و اینترنت ۳۶- روابط با همسایگان	اطلاعات و ارتباطات
۰/۸۲	۳۷- فرصت‌های شغلی ۳۸- رضایت شغلی	کار
۰/۸۲	۳۹- درآمد خانوار ۴۰- دارایی‌های خانوار از قبیل زمین، خودرو، تلویزیون و یخچال ۴۱- هزینه‌های زندگی ۴۲- تثبیت املاک	درآمد و ثروت

ارزیابی ابعاد و قلمروهای کیفیت زندگی

کیفیت محیط

بررسی دیدگاه‌های پاسخگویان در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود کیفیت محیط نشان می‌دهد که از نظر شاخص کیفیت آب و کمیت آب آشامیدنی بهبود قابل توجهی صورت گرفته است و حدود ۸۴ درصد ساکنان وضعیت فعلی آب را به لحاظ کمیت بهتر از زمان قبل از تجمیع می‌دانند، این رقم برای فاکتور کیفیت آب حدود ۷۴ درصد می‌باشد. وضعیت سامانه دفع فاضلاب و جمع آوری آب‌های سطحی نسبت به قبل بهبود یافته است و به ترتیب ۶۰ درصد و ۶۴ درصد از ساکنین پیشکمر وضعیت موجود سامانه دفع فاضلاب و جمع آوری آب‌های سطحی را بهتر از قبل دانسته‌اند.

وضعیت مسکن

بررسی نظر پاسخگویان در مورد نقش تجمیع روستاها به شهر در بهبود وضعیت مسکن، نشان می‌دهد که حدود ۸۰ درصد افراد در شهر جدید پیشکمر معتقدند که کیفیت خانه‌ها از نظر مصالح به کار رفته بهتر شده است و تجهیزات و امکانات مسکن‌شان از قبیل حمام و دستشویی بهداشتی بهبود چشم‌گیری داشته است. همچنین بیش از ۸۶ درصد از مردم نظارت بر ساخت و ساز را نیز در مقایسه با گذشته بسیار خوب و مؤثر توصیف کرده‌اند و حدود ۵۵ درصد از سکونت در خانه جدید احساس امنیت می‌کنند. این در حالی است که حدود ۲۶ درصد از اهالی شهر جدید از متراژ واحدهای مسکونی

درصد پاسخگویان در شهر پیشکمر بیان کرده‌اند که توانایی اهالی برای تأمین نیازهای اساسی خانوار بهتر شده‌است. حدود ۷۲ درصد افراد بر این باورند که بهداشت محیط و پاکیزگی افزایش یافته‌است.

### مشارکت

بررسی نظر مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت مشارکت نشان می‌دهد که احساس تعلق به اجتماع در میان اهالی بهتر شده‌است، به طوری که بیش از ۶۶ درصد پاسخگویان بهبود چشم گیری را در احساس تعلق به اجتماع گزارش کرده‌اند. از نظر پاسخگویان، استفاده از دیدگاه‌ها و ایده‌های مردم در امور اجتماعی حدود ۵۰ درصد بوده و تغییر محسوسی نداشته است. کمتر از ۴۹ درصد مردم بر این باورند که تجمیع روستاها باعث افزایش عضویت در نهادهای اجتماعی شده‌است.

### تفریح و اوقات فراغت

بررسی آرای مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت تفریح و اوقات فراغت نشان می‌دهد که دسترسی به امکانات ورزشی و تفریحی به ترتیب حدود ۵۰ درصد و ۴۹ درصد بوده و روند رو به رشدی را نشان نمی‌دهد، اما بیش از ۷۸ درصد اهالی از موقعیت فعلی مکان‌های مذهبی اظهار رضایت نموده‌اند.

### اطلاعات و ارتباطات

بررسی نظر مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت اطلاعات و ارتباطات نشان می‌دهد که امکانات حمل و نقل عمومی بهبود چشم گیری داشته، به طوری که بیش از ۷۳ درصد پاسخگویان بهتر شدن امکانات حمل و نقل عمومی را گزارش کرده‌اند. امکانات پستی و مخابراتی نیز از نظر مردم تغییرات مثبتی داشته‌اند

جدید خود رضایت داشته و ۳۶ درصد از محل قرارگیری ساختمان در زمین خود رضایت دارند.

### آموزش

بررسی دیدگاه‌های مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت آموزش، نشان داد که بیش از ۸۰ درصد پاسخگویان بهبود دسترسی به امکانات آموزشی را گزارش کرده‌اند. تغییرات ایجاد شده در کیفیت آموزش نیز از نظر مردم شهر پیشکمر نسبت به دوره قبل از تجمیع بسیار خوب و امیدوارکننده ارزیابی گردید.

### سلامت

بررسی اظهارنظرهای مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت سلامت نشان می‌دهد که ۷۴ درصد پاسخگویان بر این باورند که بهبود قابل توجهی در دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی در محل زندگی‌شان رخ داده است (بیش از ۸۰ درصد). نظر مردم در مورد جمع آوری و دفع فاضلاب بیانگر بهبود ۸۱ درصدی نسبت به دوره قبل از تجمیع می‌باشد. با این حال در مورد وضعیت سلامت روانی حدود ۴۸ درصد ساکنین بهبود در سلامت روانی ساکنان را نسبت به قبل از تجمیع گزارش نموده‌اند.

### به‌زیستی فردی

بررسی دیدگاه‌های مردم در مورد نقش تجمیع روستاها در بهبود وضعیت به‌زیستی فردی، نشان می‌دهد که احساس امنیت فردی با توجه به تجمیع روستاها و بر هم خوردن بافت و ساختار آن نسبت به قبل کاهش یافته است، به طوری که کمتر از ۴۷ درصد پاسخگویان، بهبود امنیت فردی را در محل زندگی‌شان گزارش کرده‌اند همچنین تنها ۲۹ درصد از مردم اعتقاد به کاهش وقوع جرم نسبت به حالت قبل از تجمیع دارند. کمتر از ۳۰

و بیش از ۶۱ درصد مردم بر این باورند که بهبود جدی در دسترسی به امکانات پستی و مخابراتی به وجود آمده است. دسترسی به رایانه روند رو به رشدی داشته است و بیش از ۷۲ درصد مردم بهتر شدن دسترسی به رایانه را اظهار کرده‌اند. اما به دلیل عدم وجود سیستم تلفن ثابت در شهر جدید پیشکمر امکان استفاده از اینترنت بین ساکنین منطقه وجود ندارد. بیش از ۸۰ درصد امکان دسترسی به شبکه های تلویزیونی و رادیویی را بهتر از قبل بیان نموده‌اند.

### کار

این قلمرو از کیفیت زندگی در بین سایر قلمروهای مورد مطالعه، کمترین میزان رضایت را در بین ساکنین دارا بود به گونه‌ای که بررسی دیدگاه مردم در خصوص بهبود وضعیت کار نشان می‌دهد که کمتر از ۲۵ درصد پاسخگویان معتقد به بهبود فرصت‌های شغلی در محل زندگی شان می‌باشند.

حدود ۷۰ درصد پاسخگویان معتقد به کاهش میزان تولید محصولات کشاورزی هستند. بررسی‌ها نشان دهنده افزایش نسبی مشاغل خدماتی در منطقه می‌باشد.

### درآمد و ثروت

بررسی نظر مردم در مورد بهبود وضعیت درآمد و ثروت، نشان می‌دهد که حدود ۴۶ درصد پاسخگویان معتقدند که دارایی‌ها و امکانات خانوار افزایش یافته‌است، همچنین بالغ بر ۶۵ درصد بر بهبود توسعه و تثبیت املاک تأکید نموده‌اند. بررسی‌های به‌عمل آمده نشان داد بالغ بر ۸۷ درصد ساکنین شهر جدید معتقد بر افزایش هزینه‌های زندگی می‌باشند. آمار توصیفی رضایت از قلمروهای مختلف کیفیت زندگی در شهر جدید پیشکمر در ت ۷ و ت ۸ آورده شده‌است. در شهر پیشکمر کمترین ارزش میانگین مربوط به رضایت از قلمروهای کار و اشتغال و تفریح و اوقات فراغت بوده و بالاترین ارزش میانگین را قلمروهای آموزش، اطلاعات و ارتباطات به خود اختصاص داده‌اند.

### ت ۷. آمار توصیفی رضایت از قلمروهای مختلف کیفیت زندگی در شهر پیشکمر.

قلمروهای کیفیت زندگی (درصد)										
سطوح رضایت	کیفیت محیط	مسکن	آموزش	سلامت	به‌زیستی فردی	مشارکت	اطلاعات و ارتباطات	اوقات فراغت	اشتغال	درآمد و ثروت
خیلی بهتر شده	۲۱	۸	۳۱/۵	۲۹	۶/۵	۱	۲۱	۹	۵/۶	۱۱
بهتر شده	۵۵	۴۷/۵	۴۹/۷	۳۹	۳۲/۵	۴۵	۵۲/۵	۳۸	۱۹/۳	۵۷/۵
تغییری نکرده	۲۱/۵	۳۹	۹/۱	۲۷	۴۲	۴۷/۵	۲۰	۳۳/۵	۱۳/۱	۲۵/۵
بدتر شده	۲/۵	۵	۶/۶	۴/۵	۱۷	۶/۵	۶/۵	۱۶/۵	۳۸/۱	۵
خیلی بدتر شده	۰	۰/۵	۳	۰/۵	۲	۰	۰	۳	۲۳/۹	۱
جمع	۱۰۰	۱۰۰	۹۹/۹	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
میانگین	۳/۸۱	۳/۶	۴	۳/۷۶	۳/۲۶	۳/۳۳	۳/۸۵	۳/۱۹	۲/۴۵	۳/۷
انحراف استاندارد	۰/۷۰۶	۰/۶۹۳	۰/۹۷۴	۰/۸۴	۰/۸۱۳	۰/۵۷۶	۰/۷۴۴	۰/۸۹۸	۱/۲۰۳	۰/۷۵۶

ت ۸. آمار توصیفی رضایت از قلمروهای مختلف کیفیت زندگی در شهر پیشکمر به تفکیک روستاها.

قلمروهای کیفیت زندگی (درصد)												
نام روستا	تعداد نمونه	کیفیت محیط	مسکن	آموزش	سلامت	به‌زیستی فردی	مشارکت	اطلاعات و ارتباطات	اوقات فراغت	اشتغال	درآمد و ثروت	میانگین
آق تغه	۲۱	۳/۷۲	۳/۳۱	۳/۱۵	۳/۱۸	۲/۸۴	۳/۵	۳/۷۶	۳/۲۶	۲/۱	۳/۷۶	۳/۲۶
چاتال	۱۶	۲/۹۵	۳/۱۳	۳/۸	۳/۲	۲/۷۴	۳/۱	۳/۳۷	۲/۵	۲/۴	۳/۰۲	۳/۰۲
قرل اتاق	۱۱	۳/۹۵	۳/۳۱	۴	۳/۵۷	۳/۱	۳/۶۸	۴/۰۴	۳/۱۹	۲/۹	۳/۸۳	۳/۵۶
قاپان سفلی	۲۱	۴/۰۶	۳/۶۱	۴/۵۵	۴/۲	۳/۴۳	۳/۱۹	۴/۱۷	۲/۸	۱/۶	۳/۹۳	۳/۵۵
قاپان علیا	۲۲	۳/۹۶	۳/۷۵	۴/۴۳	۳/۶۹	۳/۱۳	۲/۹۳	۴/۰۵	۲/۵۱	۱/۹	۳/۴۹	۳/۳۸
قره باش	۱۶	۳/۴۵	۳/۳۷	۳/۶	۳/۶۲	۳/۵۳	۳/۵۱	۳/۱۲	۳/۴۵	۳/۵۳	۳/۵۳	۳/۴۷
خوجلر	۲۰	۳/۸۸	۳/۹۳	۳/۸۴	۳/۶۳	۳/۵۳	۳/۸۱	۳/۷۴	۳/۶۸	۲/۴۷	۴/۴	۳/۶۹
کورک	۲۲	۳/۷۸	۳/۲۲	۳/۷۸	۳/۳۸	۲/۸	۳/۴۱	۳/۶	۲/۸۲	۲/۶۶	۳/۴۴	۳/۲۵
پاشایی	۱۸	۳/۳۱	۳/۳۲	۳/۵۹	۳/۳۴	۲/۹۵	۲/۸۵	۳/۵۶	۲/۸۶	۲/۴۱	۳/۳۶	۳/۱۶
سیدلر	۱۶	۴/۰۳	۴/۰۸	۴/۳۳	۴/۴۶	۳/۴۱	۳/۵۷	۴/۰۳	۳/۶۸	۲/۶	۳/۷۱	۳/۷۹
شیخلر	۲۸	۴/۳۵	۴/۱۵	۴/۵۵	۴/۶۵	۴/۰۲	۳/۲۳	۴/۵۱	۴/۰۶	۳/۰۷	۳/۹۹	۴/۰۶
مجموع	۲۰۰	۳/۸۱	۳/۵۹	۴	۳/۷۶	۳/۲۶	۳/۳۲	۳/۸۵	۳/۱۹	۲/۴۵	۳/۷	۳/۴۹

یافته‌های تحلیلی

در پژوهش حاضر با استفاده از تکنیک آماری آزمون T به تحلیل داده‌ها پرداخته شده است. پرسش اصلی در این مطالعه بررسی "نقش تجمیع روستاها و تبدیل به شهر" در بهبود کیفیت زندگی ساکنان است که در قلمروهای ده‌گانه کیفیت زندگی مورد آزمون قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که تجمیع و ارتقای روستا به شهر، به‌جز در قلمرو اشتغال بهبود کیفیت زندگی را در سایر قلمروهای کیفیت زندگی به دنبال داشته است. آمارهای مربوط به تحلیل داده‌ها در ت ۹ آورده شده است.

ت ۹. محاسبه آماره‌های مربوط به تحلیل داده‌ها در قلمروهای ده‌گانه کیفیت زندگی.

قلمروهای کیفیت زندگی	تعداد مشاهدات	میانگین	خطای استاندارد میانگین	محاسبه شده آماره	سطح معناداری
کیفیت محیط	۲۰۰	۳/۸۱	۰/۰۵۰	085/-164	۰/۰۰۰
مسکن	۲۰۰	۳/۶	۰/۰۴۹	836/-232	۰/۰۰۰
آموزش	۱۹۷	۴	۰/۰۶۹	408/14	۰/۰۰۰
سلامت	۲۰۰	۳/۷۶	۰/۰۵۹	774/-138	۰/۰۰۰
به‌زیستی فردی	۲۰۰	۳/۲۶	۰/۰۵۷	635/-308	۰/۰۰۰
مشارکت	۲۰۰	۳/۳۳	۰/۰۴۱	40/-360	۰/۰۰۰
اوقات فراغت	۲۰۰	۳/۱۹	۰/۰۶۳	794/-138	۰/۰۰۰
ارتباطات	۲۰۰	۳/۸۵	۰/۰۵۳	931/-211	۰/۰۰۰
اشتغال	۱۹۸	۲/۴۵	۰/۰۸۵	440/-6	۰/۰۰۰
درآمد و سرمایه	۲۰۰	۳/۷	۰/۰۳۵	076/-99	۰/۰۰۰

## رضایت از کیفیت زندگی بعد از تجمیع روستاها

کیفیت ذهنی زندگی در ناحیه مورد مطالعه برحسب پاسخ منطقی اندازه‌گیری شده است. برای این کار از پاسخ دهندگان خواسته شد که با توجه به همه قلمروهای ذکر شده در پرسشنامه، میزان رضایتشان را از کیفیت کلی زندگی بعد از تجمیع روستاها و ارتقای آن به شهر بیان کنند. پاسخ این سؤال به عنوان کیفیت زندگی منطقی مورد توجه قرار گرفت. کیفیت زندگی منطقی، رضایت افراد را از زندگی پس از توجه به رضایت از قلمروهای مختلف زندگی منعکس می‌سازد. به عبارتی کیفیت زندگی منطقی بعد از اینکه پاسخگویان در مورد رضایتشان از قلمروهای مختلف اظهار نظر کردند، اندازه‌گیری می‌شود. پاسخگویان به این سؤال در طیف لیکرت پنج مقیاسی (خیلی ناراضی = ۱ تا خیلی راضی = ۵) پاسخ دادند. در شهر پیشکمر ۷۳ درصد پاسخگویان از کیفیت زندگی شان بعد از تجمیع روستاها به شهر راضی بودند و تنها کمتر از ۴ درصد افراد از کیفیت زندگی شان ابراز نارضایتی کردند.

### نتیجه

تکرار حوادث غیر مترقبه طبیعی و اثرگذاری بسیار زیاد آن‌ها بر کالبد ناتوان سکونتگاه‌های انسانی مناطق روستایی از یک سو و ضرورت استفاده صحیح و بهینه از منابع و سرمایه‌های محدود، شیوه‌های نوینی از مداخله کالبدی را طلب می‌کند که ضمن ارائه الگوهای مناسب بازسازی، زمینه و بستر لازم جهت دستیابی به رشد و توسعه درخور و پایدار را فراهم ساخته، همسو با آن از ایجاد بحران‌های عملکردی جلوگیری به عمل آورد. در بین شیوه‌های بازسازی مناطق آسیب‌دیده شیوه تجمیع و ادغام که دارای مزیت‌های صرفه‌جویی اقتصادی در ارائه امکانات و خدمات است، نظر دست‌اندرکاران عمران و توسعه روستایی را بیشتر به خود جلب کرده است. در این

مطالعه، نقش جابه‌جایی و تجمیع و تبدیل روستاها به شهر در بهبود کیفیت زندگی ساکنان شهر جدید پیشکمر مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این مطالعه نشان می‌دهند که تجمیع روستا توانسته است بهبود چشمگیری در کیفیت زندگی ساکنان شهر جدید پیشکمر ایجاد کند. در شهر جدید پیشکمر جز در قلمرو اشتغال، روند مثبتی در ۹ قلمرو دیگر کیفیت زندگی مشاهده شده است. کیفیت ذهنی زندگی که براساس پاسخ منطقی افراد اندازه‌گیری شده، برای تحلیل‌های بیشتر مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج بررسی‌ها در شهر پیشکمر نشان داد ۷۳ درصد پاسخگویان از کیفیت زندگی شان بعد از تجمیع روستاها به شهر راضی بودند و تنها کمتر از ۴ درصد افراد از کیفیت زندگی شان ابراز نارضایتی کردند. ارزیابی رضایت از قلمروهای مورد استفاده در این مطالعه نشان می‌دهد که پاسخ دهندگان در شهر پیشکمر بیشترین میزان رضایت را از قلمرو آموزش (با ارزش میانگین ۴ و انحراف استاندارد ۰/۰۶۹) و کمترین میزان رضایت را از قلمرو اشتغال (با ارزش میانگین ۲/۴۵ و انحراف استاندارد ۰/۰۸۵) داشته‌اند. بیشترین میزان رضایت‌مندی از شاخص‌های کیفیت زندگی مربوط به روستای شیخلر و کمترین میزان رضایت‌مندی مربوط به روستای چاتال می‌باشد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که به دلیل عدم توجه جدی به امور اشتغال‌زایی و محدودیت منابع آب و خاک از یک سو و نابرابری در بهره‌مندی از فرصت‌های شغلی محدودی که در بخش خدمات دولتی ایجاد شده از سوی دیگر، اجتماعات جابه‌جا شده به بهره‌برداری مجدد از منابع موجود در مکان‌های قبلی روی آورده و همچنان به مهاجرت‌های فصلی به سایر مکان‌ها از جمله شهرهای بزرگ ادامه می‌دهند. افزایش فاصله بین مزارع و محل سکونت سبب شده است که زارعان وقت زیادتری جهت رفت و آمد بین مزارع و محل سکونتشان صرف

(مطالعه موردی: شهر نورآباد، استان لرستان). فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی - سال اول - شماره ۳.

- دینانی، لیلیا؛ طاهرخانی، مهدی و عبدالرضا رکن الدین افتخاری. (۱۳۸۷)، زمینه‌یابی اسکان مجدد مهاجران روستایی: مطالعه موردی مهاجران زیر پوشش کمیته امداد امام خمینی شهرستان پاکدشت. فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۱، شماره ۲، صفحات ۱۱۹-۱۴۲.

- رحمتی، محمد مهدی. (۱۳۷۴)، پیامدهای اقتصادی و اجتماعی جابه‌جایی و ادغام روستاها در مناطق زلزله‌زده رودبار و منجیل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، دانشگاه تهران.

- رحمتی، محمد مهدی. (۱۳۸۵)، دگرگونی‌های اجتماعی-اقتصادی ادغام روستاها در منطقه زلزله‌زده رودبار و منجیل. مجله مطالعات اجتماعی ایران، دوره اول، شماره ۲، صص ۸۳-۱۱۰.

- رضوانی، محمد رضا و حسین منصوریان. (۱۳۸۷)، سنجش کیفیت زندگی: بررسی مفاهیم، شاخص‌ها، مدل‌ها و ارائه مدل پیشنهادی برای نواحی روستایی. فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۱، شماره ۳، صص ۱-۲۶.

- رضوانی، محمد رضا؛ منصوریان، حسین و فاطمه احمدی. (۱۳۸۹)، ارتقای زندگی روستاها به شهر و نقش آن در بهبود کیفیت زندگی ساکنان محلی (مطالعه موردی: شهرهای فیروزآباد و صاحب در استان‌های لرستان و کردستان). فصلنامه پژوهش‌های روستایی، سال اول، شماره ۱، بهار ۱۳۸۹، صص ۳۳-۶۵.

- رضوانی، محمدرضا. (۱۳۷۶)، ساماندهی روستاهای پراکنده در جلگه دشتیاری. مجموعه مقالات ساماندهی روستاهای پراکنده. همدان. صص ۳۲۳-۳۳۷.

- رضوانی، محمدرضا؛ شکیبا، علیرضا و حسین منصوریان. (۱۳۸۷)، ارزیابی کیفیت زندگی در نواحی روستایی، فصلنامه رفاه اجتماعی، سال هشتم، شماره ۳۰ و ۳۱، پاییز و زمستان.

- رضوانی، محمدرضا؛ نظری، ولی‌الله و محمد امین خراسانی. (۱۳۸۹)، فرهنگ مفاهیم و اصطلاحات برنامه‌ریزی و توسعه روستایی، انتشارات جهاد دانشگاهی تهران.

- رکن الدین افتخاری، عبدالرضا و حسن ایزدی خرامه. (۱۳۸۱)، نقش تبدیل روستا به شهر در افزایش فرصت‌های شغلی و کاهش بیکاری در نواحی روستایی (مورد استان فارس). دومین همایش دو سالانه اقتصاد ایران، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

کنند. خستگی ناشی از تردد بین مزارع و محل سکونت به سبب افزایش فاصله و به تبع آن صرف وقت زیادتر، به‌علاوه نامناسب بودن راههای ارتباطی که خود مزید بر علت است، باعث کاهش بهره‌وری نیروی کار و عوامل تولید گشته و این مسئله می‌تواند در کاهش عملکرد محصول مزارع تأثیر بگذارد. همچنین صرف وقت زیادتر در رسیدن به مزرعه به نوعی در افزایش هزینه‌های تولید نیز مؤثر است. با توجه به اینکه قلمرو اشتغال ضعیف‌ترین قلمرو را در بین قلمروهای مورد بررسی کیفیت زندگی در شهر جدید پیشکمر به خود اختصاص داده‌است، نیاز به بررسی و توجه بیشتری دارد. آموزش مشاغل مهارتی و فنی به روستائیان به‌ویژه به جوانان، ایجاد تنوع شغلی، ایجاد بیمه‌های کم هزینه شغلی مخصوص روستائیان برای افزایش ضریب امنیت شغلی، از جمله پیشنهادها جهت بهبود این قلمرو در منطقه مورد مطالعه می‌باشد.

#### منابع

- اردشیری، ماندانا. (۱۳۸۸)، تدوین الگوی برنامه‌های اسکان مجدد طرح‌های سدسازی (با تأکید بر ملاحظات زیست محیطی). پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی و مدیریت محیط زیست. دانشگاه تهران.

- ایزدی خرامه، حسن. (۱۳۷۶)، بررسی پیامدهای تجمع روستاهای تخریب شده بر اثر بلایای طبیعی در استان فارس، نمونه مورد مطالعه شهرک ایشار. مجموعه مقالات ساماندهی روستاهای پراکنده. همدان. صفحات ۱۱۲-۱۶۲.

- ایزدی خرامه، حسن. (۱۳۸۰)، نقش تبدیل روستاها به شهر در توسعه روستایی مورد: استان فارس، رساله دوره دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تربیت مدرس.

- بدری، سید علی. (۱۳۸۰)، ارزیابی راهبرد اسکان مجدد روستایی، رساله دوره دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی دانشگاه تربیت مدرس.

- خادم الحسینی، احمد؛ منصوریان، حسین و محمد حسین ستاری. (۱۳۸۹)، سنجش کیفیت ذهنی زندگی در نواحی شهری

- رکن‌الدین افتخاری. عبدالرضا و سید علی بدری. (۱۳۸۲)، ارزیابی پیامدهای اقتصادی ادغام روستاها پس از حادثه زلزله از دیدگاه توسعه پایدار: مورد مطالعه روستاهای بالکور و جمال آباد از شهرستان طارم علیا. مدرس، دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۲، صص ۲۳-۶۰.
- سعیدی، عباس و صدیقه حسینی حاصل. (۱۳۸۸)، شالوده مکان‌یابی و استقرار روستاهای جدید. انتشارات بنیاد مسکن انقلاب اسلامی. ۳۱۹ صفحه.
- شرکت آب منطقه‌ای استان گلستان. (۱۳۸۵). گزارش مختصر عملکرد کارگروه تخصصی سیل و طغیان رودخانه‌های استان گلستان.
- شیرین‌زاده، پیمان؛ احمدی، محمد؛ صمیمی، مریم و مهسا ذبیحی. (۱۳۸۸)، بررسی پیامدهای اجتماعی طرح جابه‌جایی اهالی روستاهای سیل‌زده رودخانه گرگانرود در شهرستان کلاله، استان گلستان. مجموعه مقالات هشتمین سمینار بین‌المللی مهندسی رودخانه اهواز. ۹ صفحه.
- عبدالجلال، سعید. (۱۳۸۸)، فرایند مدیریت اسکان پس از سیل (مطالعه موردی سیل ۱۳۸۴ گلستان). پایان‌نامه کارشناسی ارشد مدیریت سوانح طبیعی، ۲۰۷ صفحه.
- غفاری، غلامرضا و رضا امیدی. (۱۳۸۸)، کیفیت زندگی، شاخص توسعه اجتماعی. نشر شیرازه. ۲۳۵ صفحه.
- قالیباف، محمد باقر؛ رمضان زاده لسبویی، مهدی و اسلام یاری شگفتی. (۱۳۸۸)، سنجش میزان رضایتمندی ساکنان روستایی از کیفیت زندگی و آثار آن بر امنیت مناطق مرزی: مطالعه موردی بخش نوسود استان کرمانشاه. فصلنامه توسعه روستایی، سال دوازدهم، شماره ۳ (پیاپی ۴۷)، پاییز ۱۳۸۸، صص ۱۶۳-۱۸۴.
- مشیری، فرخ. (۱۳۷۰)، ضوابط مکان‌یابی و طراحی. بنیاد مسکن انقلاب اسلامی خوزستان.
- مهندسان مشاور شهر نقش. (۱۳۸۵)، بررسی وضعیت استقرار روستاهای در معرض خطر سیل شهرستان کلاله، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی گلستان.
- نادری، عفو. (۱۳۸۸)، ارزیابی عوامل مؤثر در ناکامی طرح‌های تجمیع مناطق روستایی (مطالعه موردی شهرستان پاوه). پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته توسعه روستایی دانشگاه تهران، ۲۳۵ صفحه.
- نجات، سحرناز. (۱۳۸۷)، کیفیت زندگی و اندازه‌گیری آن. مجله تخصصی اپیدمیولوژی ایران. دوره ۴، شماره ۲، صفحات ۵۷-۶۲.
- نجفی، علیرضا و هادی مشکاتی. (۱۳۸۴)، گزارش بازدید از مناطق سیل‌زده استان گلستان در حوزه گلیداغ و مسیل گلیداغ. دفتر حفاظت و مهندسی رودخانه و سواحل و کنترل سیلاب شرکت مدیریت منابع آب ایران. ۱۶ صفحه.
- Costanza, R.(2007), *Quality of Life: An Approach Integration Opportunities, Human Needs, and Subjective Well-Being*, Ecological Economics, No.61,267-276.
- Dajian & Peter.(2010), *World Expo and Urban Life Quality in Shanghai in Terms of Sustainable Development Chinese Journal of Population, Resources and Environment*, Vol. 4, No.1.
- Das, D.(2008), *Urban Quality of Life: A Case Study of Guwahati*, Social Indicators Research, No.88,297-310.
- Epley, D. & Menon, M. (2008), *A Method of Assembling Cross-sectional Indicators into a Community Quality of Life*, Soc Indic Res, 88:281-296.
- Leoni, B. (2010), *Disaster through a different lens behind every effect, there is a cause. A guide for journalists covering disaster risk reduction. United Nation publication*. 190 page.
- Pacione, M.(2003), *Urban Environmental Quality and Human Wellbeing -A Social Geographical Perspective*, Landscape and Urban Planning, No. 65.
- Pal A. K. and Kumar, U. C.(2005), *Quality of life concept for the evaluation of societal development of rural community in west Bangal, India. Rural Development*. No.2.
- Richards R., Olery B. and Mutsonziwa K.(2007), *Measurment Quality of Life in Informal Settlements in South Africa*, Social indicator research,81:375-388.
- Shucksmith, M, Cameron, S, Merridew, T.(2006), *First European Quality of Life Survey: Urban – rural differences University of Newcastle upon Tyne ;Florian Pichler ,University of Aberdeen . :Institute for Advanced Studies ,Vienna*.
- World Bank.(2001), *Reaching the rural poor the rural development strategy of the World Bank*.